בפני ועדת ערר לענייני ארנונה
רמת גן

ערר 98/17

בעניין: [redacted]

העוררת

- נגד -

מנהל הארנונה בעיריית רמת גן

המשיב

החלטה

עניינו של ערר זה הוא סיווג העוררת: האם כתעשייה כטענתה או שמא מתן שירותים כטענת המשיב. המדובר בנכס המצוי ברחוב [redacted] רמת גן ושטחו לצרכי בחינת נושא התעשייה, הוא כ- 130 מ"ר.

לאחר ישיבת קדם משפט והגשת תצהירי עדות ראשית, הועדה קיימה שני ימי הוכחות וזאת לאחר שהתברר כי העוררת לא העבירה למשיב אישורי רואה חשבון שיש להם השלכה על ההכרעה בתיק זה ולכן, ולאחר שהאישורים הועברו כנדרש, אפשרה הועדה למשיב לחקור על מגיש המסמכים החשבונאיים. על כך בהמשך הדברים.

טענות העוררת

1 העוררת טוענת כי היא מנהלת תהליך ייצור על פיו היא אוספת ומקבלת מידעים שונים באמצעות מכשירים שברשותה ו/או מגורמי איסוף ממלכתיים ו/או ציבוריים.

2 המידע ממוין מנותח ומקודד כך שבסיומו נוצרת מפה דיגיטלית רבת נתונים, בהתאם לצרכי הלקוח הספציפיים כפי שהוגדרו מלכתחילה.

3 העוררת מדגישה כי נצברים אצלה מידעים בעלי סיווג בטחוני גבוה ולכן גם העובדים עוברים הליך של סינון וסיווג בטחוני. בהתאמה גם חלק מלקוחות החברה הינם בעלי פרופיל בטחוני.

4 אם לפשט את דברי העוררת, הרי תהליך הייצור כהגדרתה הוא כדלקמן:

4.1 העוררת מקבלת בקשה ספציפית מלקוח לקבל מידעים הנוגעים לתא שטח מסוים.

4.2 העוררת מקבלת את הנתונים מידי הלקוח (או כלל לא מקבלת אלא, רק מקבלת בקשה לקבל פרטים על תא שטח).

4.3 העוררת מפגישה (אם כך ניתן לאמר) את תא השטח עם מידעים שבידיה או כאלו שהיא אוספת אגב פניה לאחרים.

4.4 לאחר איסוף החומר היא מנתחת אותו באמצעות עובדים מקצועיים ומיומנים ובאמצעות תוכנות ועמדות עבודה (שעלותן גבוהה במיוחד), אגב הניתוח היא "אורזת" מוצר חדש ואת התוצר הסופי על פי בקשת הלקוח, היא שולחת ללקוח- בעיקר לקוחות מוסדיים, כ- 30 במספר.

5 העוררת טוענת כי תהליך זה הוא יצירת יש מוחשי אחד ליש מוחשי אחר, היקף השימוש הוא ברור (גם אם מספר הלקוחות נמוך), הפעילות יוצרת ערך כלכלי ממשי וגם אם הפעולה מתבצעת על פי צרכיי הלקוח הרי מבחן ההנגדה מתקיים.

6 העוררת מדגישה כי ארבעת המבחנים שנקבעו בפסק דין רעיונות (ע"א 1960/90 **פקיד השומה תל אביב 5 נ' חברת רעיונות בע"מ** (פורסם בנבו)) (להלן: "**רעיונות**") - אינם קונקלוסיביים אלא, אינדיקטיביים ובפסיקה מאוחרת יותר, נקבע כי יש להתאים את המבחנים למציאות הטכנולוגית המתפתחת.

7 העוררת מציינת כי היא מעסיקה עובדי בעלי מיומנות מקצועית, שמשתמשים במכשור מיוחד (כגון, משקפי תלת מימד) ואלו מרבית העובדים- פועלי ייצור.

<u>טענות המשיב</u>

8 העוררת איחרה בהגשת ההשגה ויש לדחות ערר זה רק מסיבה זו.

9 המשיב קובע כי המדובר בעסק למתן שירותים, כך גם עולה מתוך תיאור העסק באתר האינטרנט של העוררת תוך בחינת המבחן המרובע בפסק דין רעיונות.

10 לטעם המשיב, אין תהליך ייצור ואין גם שירות ללקוחות בלתי מסוימים אלא, שירות ללקוחות מסוימים על פי צרכיהם הספציפיים והמוגדרים מראש.

11 העוררת אינה עומדת בארבעת המבחנים שנקבעו בפסק דין רעיונות.

<u>הליך ההוכחות והכרעה</u>

12 כאמור, נפלה תקלה בעת הליך ההוכחות כאשר התברר כי לא היה בידי המשיב כל החומר שנטען שהוגש על ידי העוררת לועדה.

13 מסמכים אלו, היו אמורים לתת תמונה מדויקת יותר של עיסוקה ודרך פעילות העוררת.

14 והנה, שהוגשו המסמכים, ולא במלואם כנדרש בהחלטות הועדה התברר כי העוררת החשיכה וסיננה מסמכים אותם הועדה ביקשה שיהיו בפניה, גם בהחלטות שניתנו בכתב.

15 אמנם, לעוררת היה הסבר לכאורי לעמדה זו, והוא נוגע לסודיות בעיסוקה של העוררת כפי שצוין בכתבי טענותיה ואולם, התרשמות הועדה הייתה שהעוררת ניצלה, יתר על המידה, את הנושא וכי בפועל היא נמנעה באופן מכוון מלהגיש מסמכים שניתן היה להגישם.

16 נטען גם על ידי העוררת כי המסמכים שלא ניתנו, הם, בין השאר, "חסויים בשל חוסר רלוונטיות, סודות מסחריים וחוק הגנת הפרטיות".

17 זכותה של העוררת לסנן את המסמכים מטעמים אלו, ואולם, כאשר נטל הראיה הוא על העוררת, הרי חוסר זה, שנעשה מתוך בחירה מודעת של העוררת- פועל כנגדה.

18 עדיה של העוררת (למעט המנכ"ל), הודו שהם לא קשורים למסמכים שהוגשו ואלו גם לא הוכנו על ידם וגם אם הועדה גמישה בכל הנוגע לדיני הראיות ותלך דרך מסוימת לקראת בעל דין בעניינים מעין אלו, הרי גם בעניין זה היה מדובר במחדל בולט.

19 לא נעלם מעיני הועדה כי גם העדה מטעם המשיב (הגב. דעבול) אף היא לא ממש ידעה להוסיף פרטים שהיו מועילים לוועדה אלא, שבתיק זה, כאשר עיקר הסוגייה, היא מהות העסק, ברור לחלוטין כי הנטל הוא, מעבר לתיקים סטנדרטיים הנדונים בפני הועדה, כבד יותר שכן, העוררת היא זו שמחזיקה בכל המידע הדרוש, והיא, כאמור, לא עמדה בו משיקוליה.

20 ועוד- גם על בסיס החומר שהוגש לוועדה על ידי העוררת, הרי דומה כי טענות העוררת לא הוכחו. ניטול לדוגמא את טענת העוררת, שחזרה ונשנתה בכתבי טענותיה, כי העוררת משקיעה בפס הייצור (היינו, בעמדות העובדים) כספים רבים.

21 עיון בטופס הפחת לשנת 2017, מראה כי בשנת 2017, הושקעו ברכישת תוכנות כ- 100,000 ₪ (הסימון בריבוע באותו עמוד אינו רלוונטי ומטעה) ובשנת 2018 לא הושקע דבר (0). באותה מידה בשנת 2017, הושקעו ברכישת מחשבים כ- 5,000 ₪ ובשנת 2018 כ- 32,000 ₪.

22 נתונים אלו שאינם עומדים בקנה אחד עם הטענה על השקעות כבדות בעמדות (נושא בעל חשיבות פחותה להכרעה בתיק זה), מטילים ספק בטענות העוררת, ובראיה של הוכחת הדברים, העוררת ניצבת בפני בעיה של ממש.

23 הועדה יכולה הייתה לסיים בכך ואולם, על מנת להפיס את דעתה של העוררת, היא תיתן את הנמקתה על בסיס החומר החסר והלא מלא, שבפניה.

24 הסוגייה מהי תעשיה ומהו מתן שירותים היא סוגיה סבוכה שגם הניסיון ליצור מבחנים מסודרים במסגרת פסק דין רעיונות, לא יכול לפצח אותה ולא פלא הוא שפסיקה מאוחרת יותר הגמישה את המבחנים כאשר נתנה ליושב בדין שיקול דעת ונקבע כי המבחנים הם אינדיקציות חשובות ואולם, הם אינדיקציות בלבד.

25 על כן, הנמקת החלטת הועדה איננה רק התאמה לשונית של הנעשה בשטח לאותם ארבעת המבחנים (כפי שעשו באי כוח הצדדים, כל צד וטיעוניו) אלא, גם ראיה כוללת של עסקה של העוררת.

26 היינו :- לא מילוי דווקני של אותם ארבעת המבחנים ברמה הלשונית, אלא, גם בחינה אמיתית של העסק העומד במחלוקת.

27 ואלו ארבעת המבחנים שנקבעו בפסק דין רעיונות :

27.1 **יצירת יש מוחשי אחד מיש מוחשי אחר.**

27.2 **היקף השימוש במוצר המוגמר.**

27.3 **המבחן הכלכלי (מבחן השבחת הנכסים).**

27.4 **מבחן על דרך ההנגדה.**

28 נבחן תחילה את עסקה של העוררת על בסיס ארבעת המבחנים ולאחר מכן, נוסיף את שיקול דעת הוועדה, תוך בחינה אמיתית של העסק.

29 <u>יצירת יש מוחשי אחד מיש מוחשי אחר</u> : אכן, העוררת נוטלת יש מוחשי קיים (מפות, מידע מוקדם שיש בידה) ויוצרת באמצעות הטמעת מידעים נוספים שהיא מקבלת, בין ממקורותיה ובין ממקורות אחרים, דבר מה אחר. המוצר הסופי הוא, ללא ספק, שונה מזה שהיה בתחילה.

30 <u>היקף השימוש במוצר המוגמר</u> : העוררת אינה עומדת במבחן זה שכן, היא מייצרת לפי הזמנה של לקוח ולצרכיו הספציפיים. העוררת טענה בכתבי טענותיה כי כל מוצר הוא שונה וכל מוצר נתפר לפי מידותיו של הלקוח וצרכיו. בסיכומיה ניסתה העוררת להשוות את עצמה ליצרן משנה של חלקים לרכב, המייצר מוצר אחד ללקוח אחד (נאמר, לשם הדוגמא, יצרן פגוש עבור חברת מרצדס בלבד), וברור, לתפיסתה, כי המדובר בתעשייה. לא זה המקרה שבפנינו הואיל והעוררת אינה מייצרת מוצר אחד ללקוח אחד אלא, כל מוצר ומוצר היוצא מפתחה של העוררת הוא שונה, מותאם ללקוח בודד ואינו דומה למישנהו.

31 <u>המבחן הכלכלי</u>- העוררת אכן עומדת במבחן זה שכן, התוצר הסופי שיוצא מבית עסקה הושבח במהלך העבודה.

32 <u>ההנגדה</u>-מבחן ההנגדה דומה במהותו למבחן היקף השימוש במוצר וכאמור, הציבור הרחב אינו משתמש במוצרי העוררת ואין לו נגישות אליהם.

33 הנה כי כן, העוררת אינה עומדת בשניים מתוך ארבעת המבחנים ולכאורה גם מסיבה זו דין הערר להידחות.

34 המבחנים הם כאמור, אינדיקציה ולכן, נוסיף כאמור, עוד מספר מילים על היקף שיקול דעת של הועדה :

34.1 תחומים אלו של הכרעה בתוכן עסקה של העוררת, משקפים גם ניסיון חיים וידע של הוועדה ממקרים דומים. כל אלו יוצרים שכבות של הבנה וידע שיש להפעילם במקביל לבדיקת ארבעת המבחנים של פסק דין רעיונות.

34.2 ברור, והכל מסכימים לכך, כי תעשיה בימים אלו, אינם פסי ייצור עם מכונות אדירות מימדים ופועלים מיוזעים, כאשר בחזית המפעל ממתינות משאיות כבדות לשנע את המוצרים ואולם, ובאותה מידה, לא ניתן לטעון ברצינות כי כל מתן שירות הוא תעשיה רק בשל כך שנעשה שינוי בין המוצר הנכנס לתהליך לבין זה היוצא ממנו.

34.3 יש קווי דמיון לא מועטים בין פעילות העוררת לבין פעילות משרד עורכי דין או, משרד לאדריכלות (לשם הדוגמא), גם בהפעלת יצירתיות, גם באיסוף הידע ממקורות שונים וגם בשוני בין המוצר הנכנס (מסמכים לצורך העניין) לבין המוצר היוצא.

34.4 בשני המקרים גם מדובר לא רק בהפעלת ידע ייחודי אלא גם במוצר שמותאם כ-כפפה ליד של הלקוח הספציפי ואינו משווק לקהל הרחב. אגב, במדויק כפי שנטען על ידי העוררת בסיכומיה.

34.5 לדעת הועדה, אין המדובר בתעשייה אלא במתן שירות.

35 הוסף לכל אלו את פרסומיה ברבים של העוררת המפרסמת את עצמה באתר האינטרנט כנותנת שירותים, וגם אם משקל הודאה זו הוא לא גבוה- הרי התמונה היא ברורה- העוררת נותנת שירותים.

36 לא התרשמנו כי לעוררת יש מוצרי מדף שונים, כנטען. לעוררת- ועל כך איש לא יחלוק- יש בסיס מידע ומאגרי מידע שמועילים לה בזמן מתן שירותים ללקוחות. בסיס ידע אינו מוצר מדף. אנו גם מקבלים את עמדת המשיב שהטענה בדבר מוצרי מדף כלל לא הוכחה.

37 בשולי הדברים, אנו דוחים את טענת המשיב על איחור בהשגה. לא זו דרכה של הועדה לעסוק בנושאים אלה שכן, דלתה פתוחה גם אם נפלה תקלה כזו או אחרת וגם כך התרשמותה היא שלא נפל פגם בהתנהלות העוררת.

38 מכל הנימוקים הללו אנו דוחים את ערר העוררת. זכות ערעור על פי חוק.

ניתן היום: 28.2.2023

גדיאל בלושטיין, עו"ד
יו"ר ועדת ערר ארנונה-במת גן

גדיאל בלושטיין, עו"ד
יו"ר הועדה

אסף ורשה, עו"ד
חבר הועדה

אבי סבן, רו"ח
חבר הועדה